

Reflexe k dokumentům z AudioCafé

Na začátek této reflexe bych rád poznamenal, že se mi líbilo celé téma sezóny Sny a touhy. Žijeme ve složité době, kterou stále rezonují pozůstatky koronavirové krize a zároveň se (nově) potýkáme s krizí válečnou a ekonomickou. Přišlo mi proto velmi vhodné si vyslechnout dokumenty na toto téma, i když sny a touhy z některých dokumentů nebyly zrovna nejpozitivnějšími. Jednalo se podle mě proto o takovou lehkou (možná nezamýšlenou) ironii toho, že ne všechny naše sny a touhy musí vyjít (a to je na nich to nejkrásnější).

Americká hra byl definitivně jedním z mých nejoblíbenějších dokumentů celého cyklu. Baseball mi vždy přišel jako zajímavý sport, o kterém jsem se nikdy neměl možnost dozvědět moc informací, kvůli jeho nízké popularitě v českém prostředí. Líbily se mi detailní životní příběhy všech tří respondentů. Musel jsem ocenit schopnost autora dokumentu dobře vytěžit všechny tři hráče. Jejich povídání bylo velmi obsáhlé, ale vůbec ne nudné. Dozvěděl jsem se všechny podstatné informace, ale zajímavou a poutavou formou. Zajímala by mě ale i autorova původní verze, ve které byla Novosvětská skladba. Když autor zmínil, že v původním dokumentu tato hudba byla, napadlo mě, že zde ve finální verzi doopravdy trochu chyběla.

Slaměné vdovy byl také dokument, který mě velmi zaujal. Paní Lucie zněla jako velmi upřímná žena, která si toho v životě zažila doopravdy dost, ale stále je velmi pokornou osobou. Byl z ní velmi zajímavý respondent, který se velmi otevřel a dodal dokumentu ohromnou autentičnost. Velmi se mi líbila ruchová scéna na začátku dokumentu, kdy se paní Lucie vydává na návštěvu do vězení. Za nejhezčí část dokumentu považuji to, když paní Lucie říká co chce předat svým budoucím generacím. Tento dokument mě tak zaujal, že jsem si nakonec pustil celou sérii Slaměné vdovy.

Dalším velmi zajímavým dokumentem bylo dílo Až se neprobudím. Upřímně se mi nejvíc líbí název. Je tak jednoduchý, ale přes to tak zajímavý. Sám mám velké problémy se spaním a nočními můrami a proto se jednalo o dílo a téma, které mi bylo velmi blízké. Z nějakého důvodu mi v dokumentu vůbec nesedl autorův hlas. Než začala debata, tak jsem nepochopil kdo je autorem a jakou roli v dokumentu zastává a už vůbec jsem nepochopil, že se účastnil nějakého průzkumu. Velmi se mi ale líbilo využití ruchů. S tím souvisí i to, že se mi velmi líbilo využití básní a citací snů/nočních můr další lidí. Velmi zajímavá byla i následující diskuze o náměsíčnosti a mluvení ze spaní.

Za nejzajímavější a nejlepší dokument považuji ten s názvem Co dělá s našimi životy porno. Dokument byl natočený velmi poutavě a donutil mě se velmi zamyslet nad konzumací pornografie. Velmi se mi líbilo vytěžení respondenta Davida, na kterém vlastně celý dokument stál. V podstatě ho autorka vytěžila tak dobře, že se až další respondenti zdáli poněkud zbyteční. Zároveň ale ukázali obrovské rozdíly a různé pohledy mezi jednotlivými lidmi nad tímto obsahem. Dokument dokázal dobře otevřít téma, která je v České republice stále poměrně tabu a to takovou formou, která nikoho neurazí, ale zároveň ani nezesměšní.

Velmi se mi ale líbil i poslední dokument Lenka. Tak trochu jiná sestra. Downův syndrom je nemoc, o které jsem samozřejmě slyšel, ale nedokázal jsem si představit, jak se lidem s daným postižením funguje. Dokument mi pomohl uvědomit si, jak rozdílné ale zároveň podobné strasti mohou tito lidé prožívat. Celé dílo mi přišlo hrozně hezky a mile zpracované. Přišlo mi, že autorka je velmi příjemným člověkem a dobrou sestrou. Líbily se mi hlavně otevřené a podrobné rozhovory s rodinou. Celý dokument byl svižný a velmi příjemně odsýpal a dobře se poslouchal. Líbil se mi i nostalgický návrat do devadesátých let.